

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Die Tempelanlage Amenemhets III. in Hawara
Blom-Böer, I.

Citation

Blom-Böer, I. (2004, November 9). *Die Tempelanlage Amenemhets III. in Hawara*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/573>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/573>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN
behorend bij het proefschrift van I. Blom-Böer

DIE TEMPELANLAGE AMENEMHETS III. IN HAWARA
DAS LABYRINTH. BESTANDSAUFNAHME UND AUSWERTUNG DER ARCHITEKTUR- UND
INVENTARFRAGMENTE

1. Wie in een archeologisch werk beweert de belangrijkste stukken („main features“) voor de reconstructie van de tempel in Hawara verzameld te hebben, zonder te weten en er rekening mee te houden wat en hoeveel er nog in andere collecties aanwezig is, bedrijft wetenschap op een wankele basis (contra: E.P. Uphill, *Pharaoh's Gateway to Eternity. The Hawara Labyrinth of King Amenemhat III*, London 2000, 10).
2. Kleine („small“) fragmenten, die niet direct aan elkaar passen, zijn niet automatisch onbelangrijk („minor“) (contra: E.P. Uphill, *Pharaoh's Gateway to Eternity. The Hawara Labyrinth of King Amenemhat III*, London 2000, 10).
3. Dat een labyrint o.a. de zichtbare verschijningsvorm (mozaïek) van een op zich onzichtbare dansbeweging is, is niet aannemelijk (contra: H. Kern, *Labyrinthe*, 1982, 23).
4. Aangezien de weg naar binnen in een labyrint ook de weg naar buiten is, kan men niet verdwalen. De woldraad van Ariadne als hulpmiddel voor Theseus om een uitweg te vinden uit het Labyrint van Knossos was dus overbodig, c.q. het gebouw in Knossos was blijkbaar geen labyrint, zoals door H. Kern wordt gedefinieerd (H. Kern, *Labyrinthe*, 1982, 14).
5. Over de vorm van de 27 exemplaren van het proefschrift, die men bij de pedel moet afgeven, wordt in het promotiereglement geen informatie gegeven. Deze hoeven dus niet per se gebonden, maar kunnen ook veel eenvoudiger en goedkoper op CD-ROM ter beschikking worden gesteld.
6. Het gebruikelijke onderscheid tussen archeologie en taal- en letterkunde aan vele universiteiten gaat niet op bij egyptologie, omdat de vakrichting een combinatie is van deze aspecten. Door het toewijzen aan verschillende faculteiten wordt het vak juist kunstmatig gescheiden en niet, naar zijn aard, in zijn totaliteit aangeboden.
7. Het Lexikon der Ägyptologie (*LÄ*, 7 Bände, Wiesbaden 1975-1992) zou door voortdurende aanvulling van de tekst en door uitbreiding van het zeer geringe tekstbegeleidende beeldmateriaal een enorme meerwaarde kunnen krijgen. Wanneer het bovendien op het internet beschikbaar wordt gesteld, zou het bv. voor studenten toegankelijk worden, die zich de dure gebonden uitgave over het algemeen niet kunnen permitteren.
8. In een publicatie zoals het handboek van R. Klemm/D.D. Klemm, *Steine und Steinbrüche im Alten Ägypten*, Berlin/Heidelberg 1993, dat in eerste instantie voor egyptologen is geschreven, zou het toevoegen van een verklarende woordenlijst met de meest voorkomende *termini technici* op geologisch gebied zeer nuttig zijn om de toegankelijkheid en het gebruikersgemak ervan te vergroten.
9. In zijn artikel „Objectivité des portraits Égyptiens“ vergelijkt C. Vandersleyen de mond van koningin Teje op een relief - het gaat hierbij vooral om de dikke onderlip („l'épaisseur de la lèvre inférieure“) en hangende mondhoeken („coins descendants“) - met die van Brigitte Bardot, Sophia Loren en Jeanne Moreau. Ten eerste is de vergelijking van een tweedimensionaal oud-Egyptisch vrouwengezicht op een relief met huidige, levende, dus driedimensionale personen methodisch onjuist en ten tweede bewijst het feit dat wanneer een mond met volle lippen en hangende mondhoeken vandaag de dag bij levende personen wordt aangetroffen, en deze „donc biologiquement possibles“ zijn, nog lang niet dat Teje inderdaad eenzelfde mond had (contra: C. Vandersleyen, *Objectivité des portraits Égyptiens*, in: *BSFE* 73, 1975, 5-27, bes. 14²⁶). Afbeeldingen van deze koningin moeten in haar eigen tijd worden geplaatst en met adequate andere reliefs worden vergeleken. Bovendien gaat

het bij de dikke lippen van Teje om een stijlkenmerk en bij de actrices om een westers schoonheidsideaal.

10. Roken schaadt vooral de gezondheid van de niet-roker.
11. Niets heeft zoveel met politiek te maken als de puntenverdeling bij het Eurovisie Songfestival.
12. De ook in Keulen veelgeprezen „Rheinische Frohnatur“ wordt snel met de traditioneel voorgeschreven uitgelatenheid onder invloed van alcohol tijdens carnaval verwisseld. Zowel voor als ook na dit korte intermezzo is de „rheinische Natur“ niet altijd zo „froh“ en toont af en toe een grote gelijkenis met de „Berliner Schnauze“.
13. „Kölnisch Wasser“ moet men niet drinken.